

Priestor pre život

časopis Ročník II Číslo 9 Cena zdarma

Cena časopisu Priestor pre život je zdarma. No budeme radi, keď vydávanie časopisu podporíte sumou 10 Sk. Touto sumou podporíte nie len vydanie ďalšieho čísla, ale aj organizáciu, ktorá ho vydáva. Preto Vám za to ďakujeme.

Milí čitatelia,

Býva zvykom v úsekoch života akým je aj Nový rok, bilancovať, či plánovať ďalšie kroky či predstavy. Je to aj novým rokom nášho časopisu PPŽ, ktorého vydávanie sme začali pred rokom. Vznikol vlastne nechcene ako dôsledok určitého nepochopenia či predsudkov z radov verejnosti /časti obyvateľov Priekopy/, ako aj nepochopenia našich snáh vybudovať Verejný kemp z radov kompetentných mestských či iných orgánov. Náš nechcený časopis mal pôsobiť do doby, kedy sa nám podarí ovplyvniť verejnú mienku a zmeniť predsudky voči ľuďom z okraja spoločnosti. V dnešných dňoch, keď sa rozhodujeme, či má náš časopis svoje opodstatnenie sme došli k záveru, že je dobré stále si pripomínať pravdy dávno objavené a dávno poznané. Môžeme dnes povedať, že sa nám aj čosi podarilo, nie len vďaka nášmu časopisu, ale mnohých iných okolností. Podarilo sa nám, že primátor mesta Martin p. Stanislav Bernát nám prisľúbil pomoc, resp. pomôže nám vybaviť stavebné povolenie pre dočasné riešenie výstavby Verejného kempu. Podarilo sa nám, nie len vďaka nášmu časopisu, zmeniť názor časti obyvateľov Priekopy, ktorí organizovali petíciu za odstránenie kempu. Dnes táto obec, kedysi významnejšia ako Martin, prijala kemp vo väčšine s pochopením a veľkorysťou. Čosi sa nám podarilo, aj v zmenení

predsudkov a nedôvery o ľuďoch zvaných bezdomovci, nie len v Martine a Priekope ale aj v mestách, kde sa časopis distribuuje. Mnohí sa dívajú na týchto ľudí s väčším pochopením a trpezlivosťou. V kempe sa za toto obdobie vymenilo viac ako 60 ľudí, aj týmto ľuďom

Ďakujeme primátorovi mesta Martin Stanislavovi Bernátovi ako aj Mestskému zastupiteľstvu, Mestskému úradu Martin, že mali trpezlivosť s našim netypickým riešením. Ďakujeme všetkým inštitúciám, ktoré rozhodujú o existencii nášho kempu, že aj ich prizmúrenie oka, sa nám všetkým opláti, nakoľko splniť všetky náležitosti vyplývajúce z estetických, hygienických či iných technických predpisov, je v dnešnej dobe pre nás problémom. No veríme, že aj problém finančný bude pri spoločnom riešení spoločne vyriešený.

Ďakujeme.

"Zlí ľudia žijú všade v našom okolí, vo vilách aj v chatrčiach, sú vzdelaní aj analfabeti. Aké getá, tábory či väzenia by sme vybudovali im? Všetci "zlí" aj z chatrčí a vil sú súčasťou nášho života, sú často nechcení pomocníci dobra, bez ohľadu

Ďakujeme obyvateľom starej Priekopy pri Martine, že našli ochotu, pochopenie a veľkú dávku veľkorysosti, že sa povzniesli nad predsudkami a nepochopením, keď sme vyšli so zámerom vybudovať kemp pre bezdomovcov. Ani neviete, kolkým ľuďom ste takto pomohli. Pomohli ste ľuďom z celého Slovenska. Ukázali ste iným mestám aj obciam, že aj žobráci či dnešní bezdomovci prinášajú do domov a obcí požehnanie. Určite si to pamätajú aj Vaši predkovia, aj oni nachádzali súcitu a ochotu poskytnúť žobrákovi sústo aj strechu nad hlavou. Vedeli, že im to ktosi vynahradi pokojom v dome, dobrou úrodou či iným bohatstvom. Budeme sa snažiť Vašu dôveru nesklamať a verte, že Vaša obeta nebola zbytočná. **Ďakujeme**

či si to uvedomujú. Každý človek na tomto svete má svoje miesto a **Priestor pre život**. A nech si človeče spomenieš na svojho najväčšieho nepriateľa, či je to sused, partner či "vydriduch" najväčšieho zrna, je to tvoj najväčší spojenec. Ak dnes ešte neveríme, príde

čas, že objavíme vo svojom nepriateľovi najväčšieho spojenca a anjela, ktorý bojuje s tvojim **zlom v tebe**.

V našom časopise sme pripomínali a budeme sa snažiť pripomínať, že sa od ľudí z okraja spoločnosti môžeme veľa naučiť. Všetci vieme o ich neduhoch a slabostiach, no vedzme, aj o ich silných a príkladných stránkach. Môžeme sa od nich naučiť darovať polovicu svojho majetku, nie len desiatok ako káže zákon mnohých náboženských spoločenstiev. Dnes "dobrá" väčšina daruje väčšinou omrvinky a zbytky, no raz v budúcnosti budeme dávať nie len polovicu a všetci sa budú diviť, že všetci sme bohatšími, aj my a nie naopak, ako sa to deje dnes.

Drvivá väčšina tohto národa sú ľudia "dobří", no práve ich bude náš časopis najviac bolieť. "Dobří" ľudia nemajú radi, keď im niekto pripomína, že nie sú až takí dobrí, ako si to o sebe myslia. Náš časopis bol trochu "pichľavý" a snažili sme sa byť aj trochu láskaví. Aj s Vašou podporou budeme "pichat" a s Vašou podporou budeme radi láskavejší ako sme boli doteraz. A viete milí čitatelia, čo je po roku vydávania najzaujímavejšie? Ani sme nepočítali s toľkou podporou a ochotou Vás milí čitatelia. A nemyslite si, že keď píšeme o Vašich slabostiach a nerestiach, že nie sú to aj naše slabosti a neresti. Keby sme boli dobrí, tak len mlčíme.

Skutočne dobrí a dokonali len pozorujú dokonalé dielo, ktoré sa vo Vás skrýva, EUDIA...

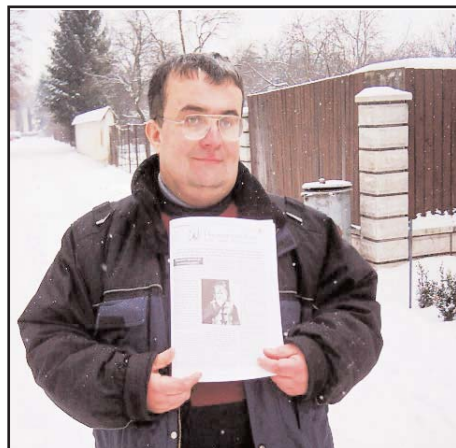
Len to by naša aj Vaša hra skončila a možnože by to bolo aj škoda.

Náš Maroš

Poznáte ho ľahko, na našich námestiach, jeho hlasitý smiech roztrasie sklá aj budovy našich miest. Poznáme ho, aj podľa objemnejšej postavy a ťažkopádnej chôdze. V detstve prekonal zápal mozgových blán, no našiel sa užitočný, ako možno prvý kolportér rôznych novín na Slovensku. Do svojej práce sa dáva celou svojou bytosťou, aj keď ma svoj zdravotný hendikep, všetko vyváži svojou vytrvalosťou. Je to nezmar, ktorý neúnavne vykrikuje po okoloidúcich a často zastaví aj toho najľahostajnejšieho človeka, ktorého vytrhne zo svojich myšlienok, za čo si vždy nevyslúži pekné slovo. No Maroš neúnavne pripomína, je večné decko a často si vykrične aj svoju pravdu. Zo svojich utŕžených peňazí

je ochotný zaplatiť obed či večeru hocakému bezdomovcovi či Rómovi a často, nevdak mu je odmenou. Mnohým bezdomovcom v rôznych mestách Slovenska pomohol finančne zaplatil im cestovné či akokoľvek inak. Polovicu z distribúcie časopisu PPŽ poctivo odovzdáva nášmu OZ aj vďaka nemu sme vybudovali náš kemp. Maroš je extrovert, ktorí budí spiacich, vstupuje do svedomia ľahostajným, jeho oči hypnotizujú neveriacich. Cíti sa užitočným a on **JE užitočným**. Maroš sa nedá presvedčiť, že náš časopis sa nepredáva, ale distribuuje. Nech to nazveme akokoľvek robí svoju prácu z celého srdca a napriek svojim slabostiam je to **Veľký Človek**. Týmto mu vyslovujeme úprimné a srdečné poďakovanie za všetko, čo pre náš časopis doteraz urobil. Vďaka nemu sme ho dostali k mnohým našim čitateľom.

Uverejňujeme jeho úvahu v plnom znení, ktorú napísal na cestách s PPŽ, možno ho viac pochopíte a možno viac pochopíte aj nás.

Moje postrehy z predaja najlepšieho časopisu na Slovensku.

Jedného krásneho dňa minulého roku ma oslovil jeden pán, ktorý sa mi predstavil ako vedúci jedného kempu v Martine a keď videl ako predávam Žilinské noviny, spýtal sa ma, či by som nemal záujem mu pomôcť pri veľmi dobrej a ochotnej práci a to pri distribúcii jedného časopisu. Pozval ma na kávičku a slovo dalo slovo a ja so začal pre neho pracovať. Najprv v Martine a Žiline a potom mi oznámil, že sa stávam jeho Hlavným distribútorom a, že

začnem chodiť po celom Slovensku. Môžem povedať, že ma táto robota baví, až natoľko, že sa chystám tejto práci venovať naplno. Postrehy a reakcie, keď chodím po Slovensku sú všelijaké. Niektorí mi povedali, že konečne sa začalo pomáhať ľuďom bez domova, aby nežili na ulici, ale aby žili dôstojne ako mnohí iní. Iní povedali, aby sme išli za vládnymi predstaviteľmi a pýtali od nich. No našli sa aj takí, že keď som im ponúkol časopis, tak nechali od 10 do 100 korún. Ba stretol som aj pána prezidenta slušne som sa mu predstavil a pozdravil a ponúkol

som mu časopis a on neváhal a poprosil svoju ochranku, aby mu dali 500 korún. Odovzdal mi ich s tým, že mám pozdravovať šéfa a mám mu popriať veľa úspechov. Už som znovu na cestách s 8 čísom a môžem povedať, že som zatiaľ spokojný, aj keď som predpokladal, že predám viac, no ešte nie je mojej cesty koniec. Verím, že ľudia budú dobroprajní a spokojní a budem mať dobré ohlasy, zatiaľ to tak bolo. Môžem povedať, že sa osobne poznám s ľuďmi z kempu, sú to rôzne typy, aj keď niekedy podivíni no sú to dobráci. Aj vďaka mne máme spolupracov-

nikov, ktorí nám pomáhajú pri tvorbe časopisu alebo pri predaji, ako aj svojimi postrehmi, článkami a inými vecami.

Ďakujem Vám dobrí ľudia na celom Slovensku, že sa nám podarilo vybudovať chatky budete nám pomáhať ďalej. Ak s nami vydržíte vybudujeme chatky aj v iných mestách Slovenska. Už ma nič nenapadá a budem končiť. Ďakujem Vám v mene svojom ako aj v mene svojho šéfa Danka Diškanca a prajem Vám všetko dobré do Nového roku 2004. S pozdravom ostáva Váš odanný Hlavný Distribútor

Maroš Sokolík
Priestor pre život

O ľudskej obetavosti a našej prázdnote

Pár chlapcov z jedného sídliska si všimalo skupinku bezdomovcov, ktorí obývali teplovodný kanál v blízkosti kotolne. Zrazu si všimli, že jeden bezdomovec menom Tibor prestal vychádzať z kanála. "Čo je s ním?" Otvorili veko kanála a kričali na Tibora. Pár dní už nevyliezol, bol evidentne chorý a vyziabanutý, skrátka ľudská troska. Traja dobrí chlapi mu pomohli von z kanála a rozhodli sa, že zavolajú záchranku. Zobrali ho do domovej práčovne, kde ho okúpali. Doniesli čisté oblečenie a obutie s vierou, že ho v nemocnici vyšetria a pomôžu mu. Vypadalo to jednoduché, no žiaľ, ani samozrejmosti nie sú dnes až také samozrejmé. Po krátkom čase sa ukázalo, že Tibor má nádor na mozgu a zakrátko zomrel. Nenaplnili sa obavy pohotovostného lekára, ktorý ho nechcel vziať na vyšetrenie, že kto to zaplatí?

Tibor pochádzal z južného Slovenska, mal dokonca strednú školu a predsa si nechal vyhorieť osobnosť a žiť ako posledný z posledných. Takto preputoval kus Slovenska a zakotvil na jednom z Martinských sídlisk. Ľudia si ho obľúbili, zapadal už do koloritu

sídliska alebo bol už jeho súčasťou. No našiel si aj priateľov, ktorí mu z času na čas dali najesť, obliecť, pár drobných na pivo ako aj stratili s ním pár slov. Možno preto neopúšťal toto sídlisko, možno tušil, že žije v ňom pár jednotlivcov, ktorí mu v pravú chvíľu pomôžu. Jeden z tých obetavých sa volá Zdeno. Je šoférom kamiónu, je tiež vlastne "bezdomovcom" na cestách. Nebolo príjemné zblbiekať páchnuceho bezdomovca, no vedel, že keď ho neokúpu a neoblečú, do sanitky ho nezoberú. Takto ho umyli, obliekli a zavolali sanitku. Doktor prišiel a pýta sa: "Kde ho máte?" "Je v práčovni, nemôže stáť na nohách," znela odpoveď. Doktor si so zjavnou nechuťou obzrel pacienta. "Čo s ním budeme robiť?" Pýta sa doktor. Doktor sa zjavne vykrúcal ako sa zbaviť svojej zodpovednosti

a chcel odísť. No traja obetavci sa nevzdávali a možno, že vďaka svojej neústupčivosti zobrali Tibora do nemocnice, kde mu zistili nádor na mozgu. Lekárska starostlivosť o jedného bezdomovca nestála veľa naše chudobné zdravotníctvo. Lekári, ktorým chýba ochota ako nášmu pohotovostnému lekárovi, učte sa ochote a Láske od šoférov kamiónov, zabudnite na svoje diplomy a staňte sa najskôr Ľuďmi. Lebo rozum bez súcitu je len prázdnota. A keď sa opäť naplníte súcitom a pochopením, liečenie a pomoc nebude pre Vás trestom a trápením. Nebudete sa odvolávať na nedostatok liekov, peňazí, nízke platy. Keď sa opäť stanete Ľuďmi, nebudú Vám vadit nízke platy, nedostatok vybavenia a liekov. Potom budete vedieť, že všetky vzácné a najvzácnejšie veci sú úplne zadarmo.

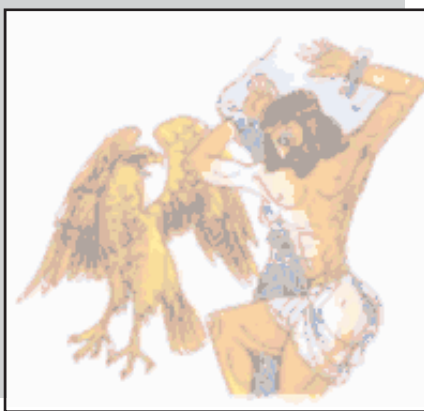
Touto cestou ďakujeme Zdenovi a jeho kamarátom, že dokázali byť v pravú chvíľu Ľuďmi. Ukázali mnohým ľuďom, že skutočné hrdinstvo čaká na svoje objavenie v blízkom okolí každého človeka. Všímajte si aj Vy "svojich bezdomovcov" vo svojom okolí, sú tam aj pre Vás, čakajú na Vaše skutky a nie vždy dostávajú d'alsiu príležitosť.

Motto:
"Peňaze a sláva nerobia ľudí automaticky šťastnými. Šťastie prichádza zvnútra"

Legenda o Prométheovi

Chceli by sme vám porozprávať nádhernú legendu o Prométheovi, potomkovi božského rodu Titanov z čias starovekého Grécka. Prométhea nazývajú aj gréckym Kristom, miloval ľudské človečenstvo a sám potomok Bohov si vybral rolu trpiaceho. Zeus Boh bohov ho dal prikovať na Kaukazskú skalu. Staroveké mýty sú bohatým žriedlom múdrosti a ukazujú nám, čo je v človeku najcennejšie, ako aj čoho by sa mal vyvarovať.

Belasá obloha so zaľúbením hľadala na seba vo vodách a vody boli plné rýb. V povetrí lietali krdle vtákov a na zemi sa pásli čriedy. Ale čriedy nik nestrážil, nik nelovil ryby a nik nepočúval vtáči spev. Na zemi chýbal človek. Smutne blúdil po zemi Prométheus a márne hľadal živé bytosti, ktoré by chodili vystreté

ako on a ktoré by sa mu tvárou podobali. Videl však hlinu, dávajúcu život tráve, rastlinám a stromom, a videl ako pôdu oživuje voda z dažďov. Prométheus pochopil silu zeme a vody, zmiešal hlinu s dažďovou vodou a vytvoril sochu prvého človeka. Ponášala sa na bohov. Pallas Aténa, bohyňa jasného rozumu a múdrosti vdýchla neživej soche ducha, šedivá hlina zružovala a začalo v nej búšiť srdce. Dlhو však ľudia nevedeli, ako užívať ducha - dar Pallas Atény. Videli, ale nepoznávali, počuli, ale nerozumeli. Vtedy sa Prométheus vybral medzi ľudí a učil ich stavať domy, učil ich písať, čítať a rozumieť prírode. Ľudia nepoznali lieky, nevedeli, čo im osoží a čo škodí. Ale Prométheus im poradil, ako miešať hojivé masti a uzdravujúce lieky. Odhalil užasnutým ľuďom všetky umenia a vedy Bohovia zhromaždení na vrchu Olymp, pozorovali s nedôverou pokolenie ľudí na zemi. Vládca všetkých bohov Zeus si zavolał Prométhea a povedal mu: "Naučil si ľudí pracovať a myslieť, ale ešte si ich nenaučil, ako majú ctíť bohov a ako im majú obetovať. Od nás závisí úroda zeme. Povedz ľuďom, aby nám obetovali, lebo ich stihne náš hnev". Prométheus súhlasil a poprosil Dia, aby si sám prišiel vybrať čo mu majú ľudia obetovať. Prométheus zabil býka, mäso ukryl do kože a navrch dal žalúdok. Na druhú kopy dal kosti, ale obalil ich tukom tak, aby ich nebolo vidieť. Zeus zacítil príjemnú vôňu chystanej obete a zostúpil z nebies na zem. Prométheus naňho zvolal: "To, čo

vyberieš, vládca bohov, to budú smrteľní ľudia obetovať". Zeus videl, že ho chce Prométheus oklamať, ale aj tak si vybral kosti obalené tukom. Od tých čias ľudia obetovali bohom tuk a kosti, mäso si nechávali pre seba. Zeus však nenechal smelý Prométheov čin bez trestu. Rozhodol sa, že vezme ľuďom oheň, nech to mäso jedia surové. Ľudia nemohli piecť

chlieb, vyhne spustli a dielne osireli. Za chladných a mrazivých dní sa nemali pri čom ohriať. Prométheus videl nešťastie zoslané na ľudí, cítil s nimi a neopustil ich. Vedel, že na Olympe horí večný oheň. Prikradol sa tam a vzal oheň z Diovhо kozuba a ukryl ho v dutej palici. Vrátil oheň ľuďom. Opäť sa rozhoreli plamene v ľudských obydlích a vôňa pokrmov stúpala k nebesiam a dotkla sa až nosa vládcu bohov. Zeus sa rozhneval zlým hnevom bohov. Zavolał si chromého boha Hefaista, ktorý býval pod dymiacimi soppkami, kde mal svoje dielne. Zeus mu prikázal, aby urobil sochu krásneho dievčaťa. Pallas Aténa jej dala skvostný závoj, bohyňa krásy Afrodita jej dala nadpozemský pôvab a Hermes, posol bohov, jej daroval živú reč a milý, úlisný hlas. Zeus jej vložil do rúk zlatú skrinku a nazval dievča Pandorou, všetkými obdarovanou. Ľstivý Hermes odvieďol dievča na zem k Prométheovmu bratovi Epimétheovi. Prométheus brata často varoval, aby neprijímal nijaké dary od bohov. Ale Epimétheus pri pohľade na krásnu Pandoru zabudol na varovania a vľúdne ju prijal. Bol zvedavý, čo mu bohovia v skrinke posielajú, a požiadal Pandoru, aby zdvihla veko. S kvílením a nárekom vyleteli so zlatej skrinky choroby, bolesti, bieda a strasti, a rozleteli sa po celom svete. Pandora sa naľakala a rýchlo skrinku zavrela. Všetko zlé so skrinky vyletelo a ostala v nej iba nádej. Choroby a strasti ju zatisli na dno, preto jej do sveta vyrazilo tak málo. Choroby a biedy začali obchádzať ľudské obydlia a v pätách im išla smrť. Diovhо hnev sa zniesol aj na Prométhea. Vládca bohov vyslal Hefaista s pomocníkmi, aby prikuli odbojného Prométhea najmocnejšími reťazami k vysokej skale na Kavkaze. Vysoko nad priepasťou, v ktorej plávali útržky hmiel, visel Prométheus medzi nebom a zemou, ale sa nepokoril, neprosil Dia o milosť. Keď Zeus videl, že hrdý Prométheus neprosí o milosť, vyslal za ním obrovského orla. Ten prilietaval ku skale každý deň a trhal mu zobákom pečeň z tela a živil sa ňou. Cez noc Prométheovi pečeň znova narástla a orol mal znova novú potravu. Na takéto trápenie odsúdil Zeus Prométhea naveky. Uplynuli mnohé storočia ale Prométheus sa nepodrobil. Nakoniec ho prikovaného uvidel Hérakles, syn Dia, ktorý bol práve na výprave za zlatými jablkami Hesperidiiek. Práve prilietal orol, že sa nasýti. Hérakles napál luk a dravca zabil. Potom Prométheovi rozdrvil putá a daroval mu slobodu. Aby však bol Zeus udobrený a aby sa jeho slová naplnili, musel Prométheus nosiť

železný prsteň, v ktorom bol malý kameň zo skaly ku ktorej bol prikovaný. Takto bol naveky prikovaný ako určil Zeus. A od tých čias nosia ľudia prstene s kameňom na pamiatku Prométheovského činu. Nosia ich podnes, I keď už dávno zabudli na Prométhea, ktorý v nešťastí stál verne pri ľuďoch.

Prométheus, také zvláštne meno. Je symbolom zrodenia ľudského vedomia, symbolom toho, že človek je naozaj stvorený s tých istých prvkov ako hlina a z vody, ktorá hlinu oživuje. Ale navyiac táto substancia je oživená duchom a učená Prométheom. Naučil nás všetkému poznaniu, ale človek zato musel zaplatiť. Zaplatil tým, že keď sa vykryštalizuje vedomie, uvedomíte si aj zlo a nepriazeň. Ak bytosť väzí v nevedomí, neuvedomuje si ani dobro, ani zlo. Uvedomením, zapálením vedomia ľudských bytostí Prométheom sa otvorila aj Pandorina skrinka s bolesťou a chorobami. Prométheus však stál pevne pri ľuďoch a pokojne znášal trest udelený mu Diom. Mohli by sme sa pokúsiť rozšífrovat', čo nám táto legenda vraví. Prométheus nám zniesol oheň, oheň poznania ale aj skutočný oheň. Tým, že v nás prebudil vedomie, nás vydeli z Boha a stali sme sa autonómny. Získali sme však aj schopnosť páchať zlo, pretože nevedomie včlenené v Bohu nemôže páchať zlo, tak ako samotný Stvoriteľ sa nemôže dopustiť zla. Možno preto sa v tejto legende na Prométhea rozhnevali bohovia. Dôležité však je aby sme Boha ctili z prirodzenej úcty a lásky a nie zo strachu pred Jeho silou. Vtedy Ho nemôžeme milovať, len sa Ho báť. Tak to robia nevedomé bytosti včlenené do pasívneho ducha. Prométheus vedel, že zapálením vedomia, vytrhne človeka od Boha a umožní mu páchať zlo. Ale dovtedy bytosti všetko zlo na zemi prisudzovali temným silám a nie vlastnému konaniu. Dnes poučený históriou zverstiev, ktoré človek ako vydedená a autonómna entita z Boha spáchal, môžeme nájsť jednotu s Ním na základe nášho slobodného rozhodnutia a chcenia, nie už ako niečo nakázané a nanútené autoritou mimo nás. Takto to chcel aj Stvoriteľ, ktorý sám seba spoznáva

prostredníctvom slobodných a z neho vydedených bytostí, lebo inak nemôže ani cítiť radosť zo svojho stvorenia, ak Ho jeho tvorstvo poslúcha ako roboty, len preto, že musí. Toto vedel Prométheus, keď nás vydell z ríše tvorstva a dal nám oheň, ktorým nemôže disponovať žiadny iný tvor na zemi. Tam speje výsledok činu Prométhea - k slobodnej a chcenej jednote so Stvoriteľom.

Hlúpy Jano radí, ako zlepšiť svet, v ktorom žijeme

V tejto rubrike sme sa rozhodli pokračovať. Boli by sme radi keby ste túto "pichľavú" rubriku udržali aj s Vašou podporou. V tejto rubrike môžeme spoločne uverejňovať akékoľvek pravdy či polopravdy. Môžeme tu spoločne objavovať pravdy či polopravdy dávno objavené a dávno poznané. Môžeme si spoločne zachovať pichľavosť trŕňov ale aj nehu lupeňov. Čo Vy nato milí čitatelia? Ste ochotní vyjadriť anonymne či neanonymne "svoju" malú pravdu? Staňte sa aj Vy autormi, skrýva sa vo Vás ohromný potenciál vlastného skúmania sveta. Skúste vyjadriť svoje pocity, svoje skúsenosti a Vaša skúsenosť môže byť Veľkým Darom pre mnohých ľudí. Ak o sebe pochybuješ, či to dokážeš, si veľmi múdry/a/. No ak dokážeš vyjadriť svoje pocity a svoje skúsenosti a ponúknuť to iným, si ešte múdrejší./a/.

o politikoch

Vybrali sme si na mušku politiku a politikov. Svojou aktivitou, či nič nerobením, tvoríme si svojich politikov. Máme takých politikov akých si zaslúžime, alebo akí sme my, takí sú naši politici. Väčšina tohto národa sú trestuhodne "dobrí" ľudia a žiaľ zastúpenie týchto je v politike veľmi malé, no aj oni sa tam nájdu a mútia aspoň kalné vody. Naši starí otcovia hovorili, že politika je panské huncútstvo a radili nám, aby sme sa nemiešali do politiky. Radili síce dobre, no aj oni, sa stávali často obeťou politiky bez ohľadu či sa do nej miešali alebo nie. Preto je lepšie ovplyvňovať politikov svojím záujmom a svojou vôľou ako sa nechať ovplyvňovať politikmi, ktorí nám vnucujú svoj záujem a svoju vôľu.

Politici nás pripravili v roku 2004 na vstup do Európskej únie. Skutočne to urobili, že vyrovnali ceny energií, potravín, služieb a všeličoho iného s členskými štátmi Európskej únie. Mnohé veci sme dobehli, či predbehli štáty Európskej únie. Napríklad sme vybudovali benzínové pumpy, obrovské supermarkety, množstvo prepychových do-

mov majetnejších, pár fabričiek na zelenej lúke, sídla bánk a to je asi všetko. Dnešná doba je dobou výkladných skriň a množstvo ľudí z toho žije. Dnes nikoho nezaujima, že by ľudia radšej boli osožní v poľnohospodárstve, vo výrobe či v stavebníctve. Bývalý sústružník, ktorý vedel opracovať hriadeľ s presnosťou tisíciny milimetra dnes ukladá na palety konzervy dovezené z Číny. Bývalý traktorista, ktorý ožíval príchodom jari a vydával sa roky siať, orať, zväžať, dnes beznádejne raz do týždňa navštevuje úrad práce, aby si vyslúžil podporu, ktorou nepokryje ani cestovné do okresného mesta. Bývalý murár, ktorý položil tisíce tehál a jeho rukami prešlo desiatky ton malty dnes už kapituloval pri hlásení na úrade práce a dnes stojí pri bufete a somruje na pivo. Bývalá dobrá upratovačka v známej firme, dnes po skúsenostiach z beznádeje, zažila tri protialkoholické liečenia dnes bez bytu a akkejkoľvek istoty, predá seba za malé pivo.

Vypadá to tak, že niekoho tento systém už nepotrebuje, ale niekoho potrebuje obzvlášť. Napríklad dilerov, kupcov, všakovakých predajcov všakovakých produktov, ktorých sú tak prepotrební a dôležití v kapitalizme. Predať a kúpiť je najdôležitejším heslom doby nášho raného kapitalizmu. Všade zháňajú dilerov, kupcov a predajcov, sú ich plné inzeráty, mnohí chcú rýchlo zbohatnúť. No nie všetci dokážu byť díleri a predajcovia dnešných produktov. **Nie každý dokáže byť "obľbovák" a podvodníkom, radšej sa stane žobrákom, pamätajte na to páni politici!** Zvykli sme používať pre tovar či službu názov produkt. Kedysi sme nazývali produkty, niečo čo je hodné tohto názvu, niečo čo človeka zasýti, či mu niečo poskytnie pre ďalšiu produkciu jeho života. Dnes produktom nazývame všetko aj to čo by sme mohli nazvať **zlodejstvom, kupčením, úžerou, podvodom a inak.**

Kde speje spoločnosť, ktorá nepodporuje remeslá, vzťah k pôde, k zmysluplnej práci...?

Poznáte odpoveď páni politici?

Kde speje spoločnosť, ktorá podporuje úžeru, podvod, kupčenie, predaje čačiek. mačiek a sračiek a iných pozlátok kapitalizmu? Podporovaním úžery a podvodu nebude spoločnosť rozširovať davy žobrákov? A či len podvod, kupčenie, či predaje je to, čo dnešný trh potrebuje?

Poznáte odpoveď páni politici?

Prečo sa zdraželi ceny elektriny, keď sme v jej výrobe sebestačný? Vidíme snád' našich energetikov či plynárov, ako žobrákov, ktorí sa vozia na kolobežkách? Prečo sme zdraželi ceny plynu, keď tranzit plynu poskytuje záruku lacnejšieho plynu na celé generácie? Muselo sa zdražovať? Bolo to nevyhnutné a potrebné? Keď vstupujeme do Európskej únie nemohli sme mať aspoň pár výhod ako množstvo nevýhod?

Poznáte odpoveď páni politici?

Kde speje spoločnosť, ktorá uznáva bankových a iných úradníkov s platmi na úrovni Európskej únie a neuznáva krivdu biednych, ktorým musí postačiť zlomok platu bankového úradníka, aby vôbec prežili?

Poznáte odpoveď páni politici?

Preto hlúpy Jano Vám radí, múdri politici. Podporujte remeslá a ľudskú tvorivosť v akomkoľvek smere a nie výstavbu fabrík na zelenej lúke, kde si zahraničný kapitál vytvoril z našich ľudí novodobých otrokov. Máme schopnejších ľudí ako bezduchých pásových robotov, ktorých za chvíľu nahradia stroje alebo opice. Investujte do ľudského potenciálu, akým je ľudskosť, tolerancia, ochotné odovzdávanie informácií bez úplaty. Najlepšie a najdokonalejšie informácie sa nedajú kúpiť na rozdiel od dnešnej kapitalistickej filozofie, že všetko si treba zaplatiť. Najcennejšie veci sú vždycky zadarmo a tie bezcenné sú veľmi drahé. Politici učte to svojich voličov a voliči učte to svojich politikov.

Páni politici, počastovali ste nás na Nový rok ďalšími "balíčkami" opatrení. Poznáme Vaše balíčky a vieme, že dokázate byť štedrý, hlavne k tým bohatším a úspešne zapojených, do súkolia budovania kapitalizmu. Všetci vedia, že rovná daň pomohla bohatším byť ešte bohatšími. Dnes páni politici, stážujete na západe a v Spojených štátoch, ako kedysi stážovali súdruhovia v sovchozoch či kolchozoch na východe od raja. Tak ako vtedy, sme mali zaručené recepty na úspech, dnes preberáme osvedčené najlepšie recepty stať sa úspešnými kapitalistami.

Hlúpy Jano radí, Vám múdri politici, strčte si svoje pravdy niekam hlboko... Múdrosť tohto národa sa nenachádza vo Vašich prebraných pravdách, o Vašich vnucovaných ilúziách o bohatstve, ktoré ste získali na cestách po západe.

pokračovanie na strane 5

pokračovanie zo strany 4

Lebo skutočne bohatstvo sa neskrýva v sile technológie a sile kapitálu, ale najväčšia sila sa skrýva v pravdivosti, otvorenosti, tolerancii, súcite, skromnosti, čestnosti a verte, že v Európe ani USA, kde sa tak silou mocou tlačíme, nie sú tieto pravdy samozrejme.

Zachovajme si vlastnú tvár, nie sme múdri, ale ani hlúpi, nie sme dokonalí, ale ani nedokonalí, nie sme dobrí, ale ani zlí. Ostaňme sami sebou. Buďme pokorní, no nie servilní, aj Vy

páni politici.

A keď nás z času na čas budete opäť obľovovať o nutnosti združovania, obmedzovania či iného zošňurovania vašich predstáv, tak nezabúdajte, že aj Vás môžu ľudia v budúcnosti, poslať do "horúcich pekiel," tak ako bezočivo jednajú niektorí vaši úradníci, odvolávajúci sa na dodržiavanie zákonov, ktoré ste tak bezohľadne vymysleli. A sami budete pociťovať združovanie, obmedzovanie a všetko, čo ste doteraz núkali iným. Nezabúdajte, že ako Vy slúžite iným, aj iní tak

budú slúžiť Vám. Ak chcete hrabať len pre seba, hrabete len od seba.

Nechod'te sa učiť' na západ, chod'te sa učiť' do svojich srdce, tam je Vaša múdrosť'.

A keď oklamete len jedného človeka, práve ste oklamali samého seba.

A keď oklamete množstvo cudzích ľudí, oklamali ste svojich najbližších, tých čo najviac milujete, olúpili ste ich o vlastnú budúcnosť', o Pokoj a Lásku. Myslite na to, múdri politici?

Odkazy a rady Milana Apoleníka pre čitateľov Priestoru pre život

- Chorý nežiadaj aby ti pomáhali - peklo, nebo, alebo všetci svätí, ale otvor srdce Pánu Bohu, až potom uvidíš čo ti je. Buď Pánom Bohom vo svojom tele, až vtedy uvidíš čo sa v skutočnosti deje.

- Keď ničíš - plač, keď zabíjaš - plač, keď dávaš radu sa, keď dostávaš radu sa, ale keď si pri tom zlomíš nohu... Vezď, že to nebolo srdcom dané tvojmu Bohu.

- Prečo???... Človek, ktorý si sa z biedy povzniesol... Už zasa nerozprávaš tak, ako ti jazyk narástol?

- Tichučký dáždik z neba padá... Čo nám dáva? No predsa chleba, chleba.. Tak potrebný, pre všedné naše dni.

- Ľudia!!! - otvorte srdcia a pozrite sa hore, tam do neba, až potom uvidíte, čo vám je treba... Nie sú to peniaze, nie sú to majetky, nie sú to hmotné statky,...ale najkrajšia Lásku, ktorá odstráni všetky

vaše nedostatky!

- Ľudia, keď donesiete do nejakého domu dary, rozmyšľajte... Či ste ich doniesli srdcom, alebo len tak dali!

- Človeče!!! Nezabudni, že všetko a všetci, v tomto vesmíre, na tejto planéte, na tejto zemi, nie som ja a oni, ale všetko a všetci sme MY!

- Ľudia!!! Prečo??? My Slovanský národ, ktorý, vždy srdcom ponúkal - chlieb a soľ, prečo??? teraz rozumom ponúka srdcu bôľ?

- Ľudia, uverte tomu, kto trpí srdcom...

Ale neverte kto trpí krpcom !!!

- Trpím... Trpím či chcem, či nechcem, horká slza steká po mojom líci, lebo moje srdce vie čo cíti...Cíti v ľudských vzťahoch horký blen a preto kričí:... Ľudia!!!..Ľudia!!!...

Ja Vás Milujem !!!!

Islam

V dnešnej dobe sa nám nedostáva vyvážených informácií a údajov o druhom najväčšom vierovyznaní na svete - o islame. Zdá sa akoby západný svet úmyselne pestoval obraz veriaceho moslima ako bradatého, nekompromisného zabijaka, ktorý nesníva o ničom inom ako o desiatkach mŕtvych kresťanov či Židov. Vieme však, že moslimov je približne miliarda, a preto je namieste otázka, ako je možné, že také množstvo ľudí, a to ľudí rôznych rás a národností, môže veriť niečomu tak krvilačnému ako je islam? Asi každému je známe tvrdenie, často pretriasané v západných masovokomunikačných prostriedkoch, o tom, že najväčšou zásluhou pravoverného moslima je zabitie neveriaceho, začo bude odmenený pobytom v raji, v ktorom ho budú častovať vínom krásne ženy - hurisky. Možno by nezaškodilo pred odsúdením tohto významného svetonázorového náboženstva, ktoré po kresťanstve najviac ovplyvnilo chod dejín a ľudské osudy, pozrieť sa bližšie na vec.

Prvá vec, ktorú si musíme uvedomiť, je to, že zločinov sa dopúšťajú aj kresťania. Je to smutné, ale je to fakt. K postave Ježiša Nazaretského sa s nádejou obracajú stámióny obyčajných, bohobojných a pracovitých ľudí. Je ich ostrovom nádeje v rozbúrenom mori ľudských osudov. Vieme však, a to aj z nedávnej minulosti, že naňho sa obracajú aj ľudia, ktorí iným ľuďom ublížili. Napríklad nedávny proces s najmasovejším vrahom v histórii USA. Ten človek vraždil ženy, ktoré považoval za prostitútky. Chcel očistiť ľudstvo od zien, ktoré porušujú Božie prikázanie

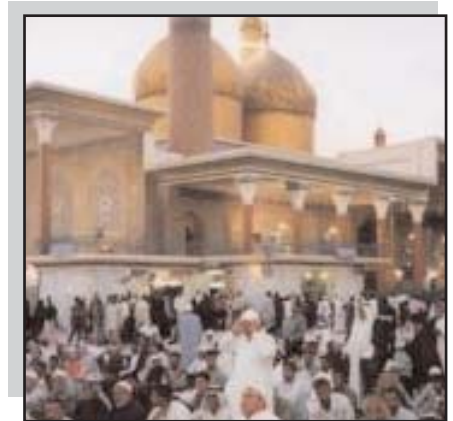
o zákaze cudzoložstva. Podobne to bolo aj v prípade človeka, ktorý zabil lekára, ktorý vykonával interrupcie. Ako ich nazveme? Kresťanskí mučeníci, teroristi, alebo zblúdené duše, ktoré vôbec nepochopili kresťanské učenie o láske k blížnemu? Potom treba aj rozlišovať aj u moslimov. Pretože ak kresťan spácha vraždu /smutné, ale aj to sa stáva, je však možné polemizovať, či sa tento človek môže ešte označovať za kresťana /, je vrahom a nie kresťanským teroristom. V západných médiách je však vrah v islamskom svete označovaný automaticky za islamského teroristu. On je však obyčajným zločincem, ktorý nepochopil učenie islamu. Môžeme rozbiť ďalší mýtus o povinnosti

moslima zabiť neveriaceho. Na začiatku šírenia islamu mal Mohamed pri sebe len pár verných nasledovníkov. Dôkaz toho, že tento mýtus je lož, je v tom, že ešte stále na Zemi žije viac ľudí, ako by bolo potomkov len týchto pár nasledovníkov Mohameda.

Takže nevyvražďili, ani na tom systematicky nepracovali aby vyvražďili, všetkých neveriacich. Islam, ako sa širil po smrti proroka Mohameda, zbral obrovské priestory severnej Afriky, Blízkeho a Stredného východu v Ázii a dokonca aj Pyrenejský a neskôr aj

Balkánsky polostrov.

Arabská ríša však bola centrom vzdelanosti, bez ktorej by sa možno nikdy nezachovali diela starovekých filozofov, ktoré v kresťanskej Európe boli označované za kacírské a ničené. Scholastika a nato nadväzujúci rozvoj filozofie a neskôr aj prírodných vied, čerpali z poznatkov zachránených a rozvinutých islamskými učencami. Viete si predstaviť ten obrovský rozdiel medzi jemnou a krásnou architektúrou, filozofiou, matematikou, lekárstvom /napr. rozvinutá očná chirurgia/ arabského sveta a vtedajším kresťanským svetom? Viete o tom, že v celom tomto obrovskom priestore nebol zničený ani jeden kostol, ani jedna synagóga? Islam nikdy nezapieral, že stojí na mohutných základoch judaizmu a kresťanstva. V Jeruzaleme, dnes tak zmučenom meste, stáli vedľa seba synagóga, kostol a aj mešita, ktoré boli slobodne navštevované. Je pravdou, že táto tolerancia islamu sa končila pri monoteistických náboženstvách vyznávajúcich jediného Boha.

pokračovanie na strane 7

Listáreň

Kempárom,
Čítala som vo Vašom časopise, že máte aj ženské ruky, preto Vám posielam zopár vecí, aby ste si skrášlili Vaše bývanie. Nech Vám Pán Boh pomáha. Nestrácajte nádej a dôverujte Mu.

Porekadlo hovorí: Pomôž si človeče aj Boh Ti bude na pomoci. Verte, že kráčať s ním každý deň od rána do večera /ale naučiť sa ho počúvať/ sa opláti.

Nemám ľahký život, som telesne postihnutá, ale z jeho pomocou vždy mi príde do cesty niekto, kto mi pomôže, to čo v ktorom období potrebujem. Povzbudzujem Vás, "pracujte a modlite sa". V tom pracovať myslím, aby ste všetko preto urobili, aby ste sa dostali do normálneho života. Dúfam, že Vám na tom záleží. Možno raz stretnete dobrého človeka aj pri predaji časopisu. Len sa vyžaduje, aby ste boli milí, komunikatívni a lepšie oblečení.

Držím palce.

Jedna z Vašich čitateľiek.

Pokračovanie listárne:

Milá redakcia,

Na úvod listu Vás všetkých pozdravujem a držím päsťe, aby ste v tej práci vydržali čo najviac. Vždy som si myslela, že kto sa stane bezdomovec si môže za to sám. Ale odkedy si kupujem PPŽ /asi 4 čísla/, začínam meniť svoj názor. Preto nechápem ľudí, čo nechcú podpísať stavebné povolenie a zabudnúť, že chatky boli postavené bez neho. Veď aj ten úradník môže prísť o byt, dom či vilu a čo bude robiť potom? Ako rád by šiel do tých chatiek, ale chatky už nebudú.

Ešte som sa chcela spýtať či nepotrebujete obnosené oblečenie. Rozmýšľali sme, keby sa Vám podarilo zohnať viac oblečenia, mohli by ste urobiť burzu šatstva a výťažok je Váš.

Zaujímalo nás, aký je rozdiel medzi Priestor pre život a Nota Bene. Ako spolupracujete? Ak doteraz nespôlpracujete, nebolo by dobré spojiť sily?

Držíme palce Jozefovi z Prešova, s ktorým ste urobili rozhovor v siedmom čísle PPŽ, prajeme mu vytrvalosť a nádej.

S pozdravom a modlitbami ostávajú Mária a Jozef Rapušákovci z Kysuckého Lieskovca

Pokračovanie listárne:

Vážená pani Mária a Jozef s rodinou,

srdečne Vám ďakujeme za Vaše listy a podnetné informácie. Sme radi, že meníte názor na ľudí zvaných bezdomovci. No aj tak sa možno budete stretávať s rôznymi prejavmi týchto ľudí a možno aj s tými negatívnymi. Naše očakávania sú často akýmsi impulzom, aby sme videli aj iné prejavy života a nemusia byť v súlade s našimi predstavami. Viete, boli, sú aj budú ľudia, ktorí nám budú dávať najavo, že sú iní ako drvivá väčšina, preto sa nedajme odradiť a často aj znechutiť a naučme sa ich brať takí akí sú. Predídeme tým mnohým sklamaniam z vlastného nepochopenia.

Čo sa týka kompetentných, ktorí rozhodujú o stavebnom povolení, veríme, že to dobre dopadne a aj medzi nimi sú ľudia, ktorí majú srdce aj cit. Veríme, že stavebné povolenie dostaneme a určite aj vďaka Vašej podpore a mnohých iných.

Veľa ľudí nám kladie podobné otázky ako aj námety, ako aj Vy. S tým oblečením je to dobrý nápad, veľa ľudí nám ponúka oblečenie, no žiaľ nemáme to kde skladovať. Chatky sú také malé, že sa tam sotva zmestia obyvatelia kempu a ľudia ako Vy, dobrých a ochotných sa objavuje čoraz viac. Ďakujeme Bohu, že STE a radi sa podelíte so svojou ochotou, no na jar, by sme radi postavili aj sklad obnoseného oblečenia a takto by sme mohli pomôcť aj iným, nie len bezdomovcom. Aj s tou burzou je to dobrý nápad, no chce to svoj čas a veríme, že sa nám podarí vybudovať už spomínaný sklad a takto využiť ochotu mnohých ľudí.

Pýtate sa nás aký je rozdiel medzi Note Bene a našim časopisom.

-Nota Bene je profesionálny časopis a PPŽ je amatersky a neprofesionálny. Preto je neporovnateľný a každé zrovnávanie je neobjektívne a zavádzajúce, samozrejme v neprospech nášho časopisu.

-Nota Bene je súčasťou medzinárodného projektu No Borders, podporujú ho Veľvyslanectvo Holandského kráľovstva, Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny a iní. Je mu naklonená katolícka charita, ktorá ho distribuuje po rôznych mestách Slovenska. Bezpochyby je to dobrý časopis, v ktorom je množstvo zaujímavých článkov a to tvrdíme bez známky závidia či zlomyselnosti. Preto doporučujeme všetkým našim čitateľom, aby kúpou časopisu Nota bene podporili dobrý úmysel vydavateľa a celého projektu.

Na druhej strane, že sme totálne amatersky, má aj svoju výhodu, že môžeme písať z iného pohľadu ako je zvykom.

Síce píšeme aj nezmysly a polopravdy, čo otvorene priznávame, no amatersky časopis si to môže dovoliť. Navyše si môžeme zachovať aj určitú nezávislosť, môžeme "pichať" do "dobrých" aj "zlých" a naše "pichanie" vyžaduje aj určitú nezávislosť a slobodu.

Preto **Priestor pre život** je synonymom slova Sloboda, čo je známe aj z našich článkov. Tým netvrdíme, že Nota Bene je cenzurované alebo neslobodné. Myslíme si, že vydavateľovi Nota Bene ide o inú, tiež dobrú formu pomoci.

Už aj tak ste nás inšpirovali dobrou radou, /hovoria nám to aj iní/ aby sme spojili sily s Nota

Bene. Sľubujeme Vám, že sa o to pokúsime a navrhne OZ Proti Prúdu, ktoré je vydavateľom Nota Bene, či by neboli ochotní vydávať Nota Bene s malou prílohou Priestoru pre život. Možno bez nášho Priestoru pre život by svet fungoval ďalej a určite tiež dobre, no nemôžeme sklamať množstvo našich čitateľov, ktorí očakávajú náš časopis. Veríme, že vydavateľ Nota Bene sa zachová veľkoryso a umožní priestor pre spájanie dobrých vecí, tak ako navrhujete. Ak odmietnu našu ponuku, bude to len preto, že svoj časopis neznehodnotia našou amatérskou prílohou.

A náš Jozef s Prešova sa "drží", určite aj vďaka Vaším "pästiam" a prianiam mnohých ľudí z celého Slovenska.

Ešte raz Vám srdečne ďakujeme za Váš skutočný a úprimný záujem o naše aktivity

Ďalší príspevok do našej listárne

Redakcia PPŽ

Milá redakcia!

Obraciam sa na Vás s prosbou odovzdať tento balíček s malými darčekom a pozdravmi tým bezdomovcom, ktorí v tento vianočný čas majú pocit opustenosti. Moji žiaci sa v projekte "Dary, ktoré nič nestoja" učili rozdávať rôzne dary. Keďže poznám Váš časopis "Priestor pre život", rozprávala som deťom aj o rôznych životných osudoch dospelých ľudí. Spolu sme sa dohodli, že nájdeme spôsob, ako týchto ľudí potešiť a výsledok tejto dohody Vám touto cestou posielam.

Ďakujem

Alexandra Zajičková

Neznámi a predsa milí!

My žiaci nultého ročníka ZŠ Jahodnícka v Martine, by sme chceli otvoriť vaše srdiečka malým darčekom v tento vianočný čas. Hoci je malý, robili sme ho s láskou, aj vďaka získaným prostriedkom, ktorými Nadácia pre deti Slovenska podporila našu triedu a jej projekt "Ja + ty = my", v ktorom sa učíme také životné zručnosti, ako je starostlivosť a úcta, pravdivosť i spolupráca. Pri zhotovovaní týchto darčiekov sme práve tieto životné zručnosti uplatňovali.

Veríme, že sa nám podarilo urobiť vám radosť, nám možnosť stávať sa lepšími a vzájomne sa obohatiť teplom spolupatričnosti.

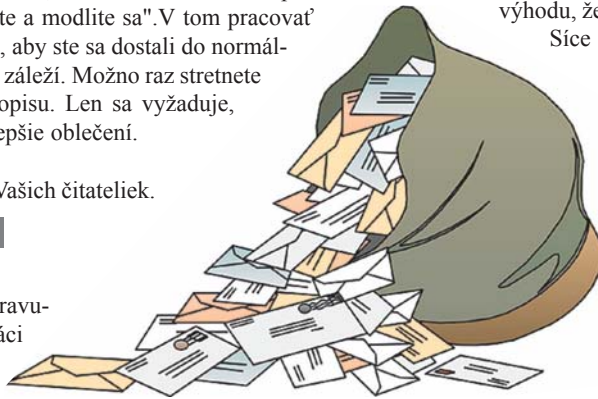
Žiaci nultého ročníka a ich pani učiteľky.

Odpoveď redakcie PPŽ

Milí žiaci nultého ročníka a ich pani učiteľky!

Ďakujeme z celého srdca za krásne darčekom v podobe vianočných perníčkov, úhľadne zabalených v krásnych vreckách a uložených v domčeku so zasneženou striedkou.

pokračovanie na strane 7

pokračovanie listácie zo 6 strany Váš skromný darček nás veľmi potešil a vaše krásne posolstvo sme si nemohli nechať pre seba. Vaše krásne darčeky sa rozhodli obyvatelia kempu odovzdať ďalej a urobiť tak radosť aj druhým. Preto sa na nás nehnevajte, že perníčky s krásnym odkazom budú zdobiť obydľia aj iných ľudí, možno tiež trochu opustených a tiež trochu nešťastných. Aj jeden malý darček daný z Lásky, môže potešiť viac ľudí a navyše s príbehom od koho pochádza.

No čo s vami, milí žiaci nultého ročníka a ich pani

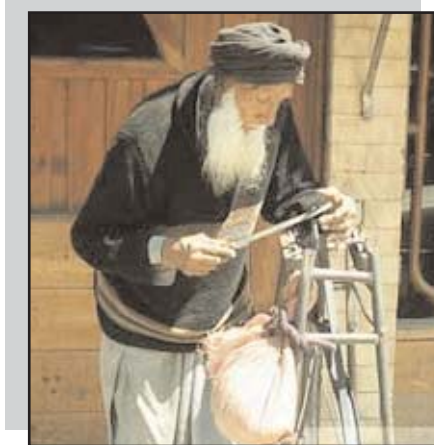
učiteľky, ako sa vám poďakovať?

Možno, že najkrajšie poďakovanie je naša radosť a nádej, že keď bude tento národ mať takých žiakov a učiteľov, tak o osud tohto národa sa netreba obávať. Ľudská spolupatričnosť a vzájomná úcta je tiež nádejou tohto národa. Naučiť sa chápať rozmanitosť a inakosť každej ľudskej bytosti, je tiež veľkou nádejou, ak to budú navyše pripomínať učители v školách. Naša spoločná nádej sa v budúcnosti premení na realitu a nešťastie aj šťastie budeme spoločne zdieľať a výsledok sa premení na spoločné Veľké šťastie.

Islam - pokračovanie zo strany 5

Islam nemilosrdne vykorenil mnohobožstvo - ale aj to sa dialo prevažne prevrátením na islam ako vraždením. Ak by sa chcel niekto preto povyšovať, nech si prečíta dejiny šírenia kresťanstva a dočíta sa, čo sú to zločiny obľudných rozmerov. Do Jeruzalema prišli krížiaci a historici, ktorí ich sprevádzali, napísali, že Jeruzalem doteraz také vraždenie nezažil. Celé rodiny aj s deťmi boli vyvraždené, len preto, že vyznávali iné náboženstvo. Ono viete aj s tým iným náboženstvom je to trochu problematickejšie ako sa na prvý pohľad zdá. Kresťania prevzali Boha od Židov a spoločne od nich islam. Mohamedovi totiž Korán zjavil archanjel Gabriel. Takže asi ťažko mohol tento archanjel prebáhať od jedného boha k druhému. Nezabudnime, že Alah nie je nejaká iná bytosť, ide o arabské slovo, ktoré znamená Boh. To znamená, že takmer polovica ľudí na svete vyznáva jedného a toho istého Boha. Nie je už to dost dobrý dôvod na zblíženie? Nezabudnime, že naše modlitby smerujúce k Nemu z Európy, za zdravie našich blízkych sa u Boha stretávajú z modlitbami za to isté, ktoré k Nemu prichádzajú z Egypta, Iránu atď. Blízkosť je aj v tom, že Ježiš Nazaretský zaujíma v Koráne významné miesto. Jeho výnimočné narodenie je plne uznávané, Korán uznáva totiž aj Pannu Máriu. Ježiš je prirodňovaný k novému Adamovi. Mohamed ho uznával za jedného z najväčších prorokov, ktorý mal schopnosť robiť zázraky, ktorú Mohamed nemal. Z niektorých veršov Koránu dokonca neskorším výkladom exegéza vyvodila, že krátko pred súdnym dňom sa Ježiš objaví na Zemi, aby nastolil spravodlivosť. Možno by stálo za zmienku aj etické a sociálne učenie islamu. Islam je náboženstvom sociálnym, nie individualistickým. Individualita však nie je potlačená, naopak je zdôraznená zodpovednosť jednotlivca pred Bohom. V Koráne sa ustálilo akési desatoro, trochu odlišné od starozákonného, ale celkovým duchom je s ním totožné. Ide o : Nevyznávať iného okrem Boha, ctíť rodičov, byť láskavý voči rodine a príbuzným, nezabíjať deti z obavy pred schudobnením /dovtedy bežný zvyk/, nedopúšťať sa cudzoložstva, nezabíjať neoprávnene /treba podotknúť, že aj kresťanské učenie pozná pojem spravodlivej vojny, v ktorej však takisto zomierajú ľudia/, používať správne váhy a miery, nesiahajú na majetok sirot, dodržiavať dohodnuté a nechodiť pyšne

a namyslene po zemi. Časom sa pridalo ešte čestnosť, úprimnosť v slovách a činoch, odsúdenie pokrytectva a lakomosti. Korán doporučuje vyhýbať sa zlej spoločnosti, mlčať o nedostatkoch druhých a nie ich verejne pretriasať, zdržať sa posmechu, hrubých rečí a urážok, neprisahať zbytočne, byť zdvorilý a ohľaduplný vo vzájomných kontaktoch, nevstupovať do domu iného bez dovolenia,

zákaz úžery a brania úrokov za požičané peniaze. Čo sa týka často vytýkanej skutočnosti o nerovnoprávnosti žien v islamskom svete, tiež sa dá polemizovať. Prečo v Pakistane mali premiérku, v Indonézii dokonca prezidentku, keď v našom demokratickom parlamente a vo vrcholných pozíciách sedí tak málo žien? Je známe aká diskriminácia vládne u nás čo sa týka odmeňovania. Hádám to nebudeme hádzať na náboženstvo. Asi ide o niečo, čo je v nás zakorenené. Korán stanovil postavenie ženy o stupeň nižšie ako muž, ale zároveň nariaďuje, aby sa so ženami zaobchádzalo láskavo a spravodlivo. Nezabúdajme, že išlo o siedme storočie. Ženy v kresťanskej Európe nemali vtedy ani zďaleka také postavenie ako v islamskom svete. Ak muž nebol schopný zaobchádzať so všetkými ženami rovnako /Mohamed obmedzil dovtedy neobmedzený počet žien na štyri/, musí mať len jednu. Muž je povinný dať žene veno, ktoré ostáva vlastníctvom ženy aj po rozvode alebo úmrtí manžela. Ženám sa doporučuje skromnosť a cudnosť vo vystupovaní.

Vychádza nám z toho, že islam si plne zaslúži naše uznanie, pretože je náboženstvom tolerantným a spravodlivým. Možno veľa ľudí nevie fakt, že islam považuje samovraždu za

ťažký hriech a preto nemožno samovražedných atentátnikov pokladať za pravoverných moslimov. Ak si uvedomíme, že obe naše náboženstvá usilujú o to isté, aby človek svojím životom, svojou prácou a svojím zdokonaľovaním robil radosť svojmu Stvoriteľovi, pochopíme, že niet medzi nami rozdiel a sme bratmi.

Mier

Posvätné slovo v jazykoch a nárečiach národov sveta. Má viacero foriem, a to: mier v srdci, mier v duši, mier v rodine, mier v národe a mier medzi národmi. Tieto formy sa navzájom podmieňujú. Nie je možná jedna forma bez druhej. Podobajú sa rôznym štádiám vývoja človeka a jeho kultúry. Bez predchádzajúceho štádia nemôže nasledovať ďalšie. Preto najdôležitejšie je ísť od počiatku. Každý z nás sa musí snažiť dosiahnuť mier v srdci a duši. My sme základné stavebné prvky svetového mieru. Nie veľmoci a ríše, stroje, arzenály zbrani, ale my - krehké ľudské bytosti. Raz završíme to hľadanie a snahu o nastolenie svetového mieru. Bude to vtedy, keď každý z nás vybuduje mier vo svojom srdci, vo svojej duši a vo svojej rodine. Tá doba sa nebude nazývať podľa najmocnejšej ríše, ani podľa prevládajúcich výrobných materiálov, ale bude to doba ľudí a nášho mieru. Už nebude len mier vyhovujúci len jednej, najmocnejšej skupine, ale bude jediný mier sídliači v srdciach a dušiach slobodných a nezotročených ľudských bytostí.

Soľ nad zlato

**Ja skromný som.
všetko, čo chcem, je rozprávková
SOĽ NAD ZLATO.**

Od seba, od teba, od každého vedľa.

**Doslovne vzato, Láska, je tá
Bájna Maruška, chlieb a soľ,
zlato je blato.**

**Bájnu Marušku. Ja v srdci mám,
Láska je soľ, ňou osladievam
jej Láska čistá v kryštálikoch
zrači sa - svieti,
čokoľvek ma bolí, jej slaný bozk
rany hojí,
život sladí...**

Josef Škrabák - JOŠI
05092001 04.15 ráno

Chatka kde bývajú ľudia bez domova

Takéto chatky pomáhajú bezdomovcom žiť ako ľudia

Skoro dokonalý bezdomovec

Som špinavý, smrdím a žobrem na rohu ulice. Robím sa, že mi je ľúto, ale nie je. Snažím sa vyžobrať nejaké peniaze, za ktoré si potom kúpim božský alkohol. Keď mi niekto chce darovať jedlo, tak zazerám a veľakrát aj nadávam. Som veľmi drzí a nepríjemný. Často sa opijam so svojimi alkoholovými kamarátmi, radi zabúdame na tento náš život.

Veľa ľudí si myslí, že sme si tento svoj pád zapríčinili sami a majú pravdu. Sme duševne slabí a takmer dokonalí bezdomovci. Sme otrokmi svojich túžob, nerestí, ktoré nám vládnu každý deň. Ale sme tu, žijeme na uliciach našich miest.

Máme však veľa spoločného s "normálnymi ľuďmi" a to, že aj oni, otroci svojich návykov, sa len tvária, tak ako keby boli bez nich. Určite to nie sú všetci ľudia, ale je ich dosť. Pod pozlátkom dobroty, správneho spôsobu života sa skrývajú takí istí ľudia ako my. My tu sme aj pre nich, aby si nás aspoň chvíľu všimli a tým si možno otvoria svoje srdce a začnú meniť svet sami od seba.

Ja tu budem žobrať na rohu ulice dovtedy, kým bude takých ako ja (otrokov svojich návykov) veľa okolo nás. Týka sa to hlavne nás chlapov a pritom nás bezdomovcov je práve väčšina z radu silnejšieho pohlavia.

Možno, keď sa zmení aspoň nepatrná časť ľudí, zmením sa aj ja a už nebudem tak dokonalý bezdomovec.

Venovanie nám

"Ak človek urobí niečo z lásky pre svet, ten sa vie postarať o to, aby to druhý raz už neurobil, ale napriek tomu MÁTE V SEBE TOľKO LÁSKY, ŽE BY STE MOHLI UZDRAVIŤ CELÚ PLANÉTU, veď drobné priateľské pozornosti sú tisíc ráz cennejšie než oslňujúce dary, ktorými nás ponizuje darcova márnivosť."
Nekonečná
vd'aka za Vašu statočnosť.

BUDETE ODMENENÍ za Vaše svetlo a nádej, ktorú prinášate mnohým ľuďom,

Držíme palčeky...

S úctou
Ivana s rodinou z Martina

Únik ...

Uniknúť na dobu, keď Mesiac stúpa k jasnému splnu, stále byť otočený smerom k Slnku. /Pozri sa milá v svetle vidíme naše nahé vrásky, spomeň si...časom, spolu sme ich ryli, ničomu sme spolu neunikli.../

Uniknúť na dobu, keď Mesiac ubúda k tmavému novu, v poslednej chvíľke preskočiť na...

+ Mintaka
+Al Nilam
+Al Nitak

tri hlavné Hviezdy p y r a d i d á l n e súhvezdia ORIÓNu.

U n i k n ú ť... až tam...odkiaľ vdýchnem...až tam pokiaľ vydýchnem...

Predstavy o úniku to nie je žiadne túžobné chcenie... to je iba nevinné skromné s n e n i e, veď, keď sa tak súhrnne zoberie, ja uniknutý som vždy pokiaľ trvá s Vesmírnymi B y t o s ť a m i básnické stretnutie. Celý som bez seba, keď unikám zo seba básničkami pre Teba...

Jozef Škrabák-JOŠI
22112003,05.00 ráno

Pod'akovanie

- Ďakujeme tým ľuďom, ktorí náš časopis po prečítaní nezhodia, ale dajú ho prečítať známemu či neznámemu susedovi. Veľmi nám tým pomáhate, možno aj sebe.
- Ďakujeme všetkým prispievateľom na uliciach Slovenských miest za príspevok pre našu organizáciu. • Milí čitatelia, ďakujeme za Vaše pochopenie a morálnu podporu, ktorá sa nedá oceniť žiadnym príspevkom. Vydávanie

časopisu je aj pokusom o prevenciu, aby ľudí bez domova bolo stále menej. Nesnažíme sa pomôcť len bezdomovcom, ale aj utrápeným, chorým a nešťastným. A tých je na Slovensku žiaľ veľmi veľa.

- Úprimne ďakujeme pani Hilde Halášovej, Eve Martinusíkovej a iným obetavým ženám, ktoré zorganizovali zbierku na vianočné sviatky pre ľudí z Verejného kempu.

Ďakujeme.

Oznamy

- Ak sa Vám naše články páčia alebo nepáčia, napíšte, zavolajte.
- Kto bude chcieť zaslať predchádzajúce čísla PPŽ, pošlite nám obálku so známkou a pár drobných a radi Vám ho pošleme až domov.
- Stále hľadáme dopisovateľov, prispievateľov do nášho netradičného časopisu.

Časopis Priestor pre život vydáva Občianske združenie Proces-3, Kratinova 11, 036 08 Martin 8, tel.: 043/4285 653, 0908 085 758, Registrácia: MK č.2879/2002 ISSN 1336-4170, Šéfredaktor: Pavol Hroznár, Zodpovedný redaktor: Daniel Dižkanec e - mail: proces3@post.sk, proces3@stonline.sk IČO: 378 11 371

[http:// proces3.webpark.sk](http://proces3.webpark.sk)